

Orvosság, amely nem keserű

Brigitte

Az ókor orvosai ismerték és használták is. Julius Caesar felcserei bort rendelték a legionáriusoknak tífusz és kolera ellen.

Egy francia professor, Georges Portmann a bordeaux-i orvosok előtt kísérlettel bizonyította: a kólibacilust és a tífusz-bacilust borral tíz perc alatt meg lehet semmisíteni. Portmann professor: „Az a régi szokás, hogy osztrigához és kagylóhoz bort iszunk, nyilvánvalóan azokból az ősi megfigyelésekből származik, amelyeket még ők is tettek. Megállapították, hogy a borisszák kisebb arányban estek járványok áldozatául.”

Honnan a bor antibiotikum-szerű hatása? Az alkoholtól? Tévhit. Az alkohol csak legalább 70 százalékos koncentrációban öli meg a baktériumokat. A bornak viszont hozzávetőleg 12 százalék az alkoholtartalma. Laboratóriumi kísérletek azonban megmutatták, hogy alkoholmentessé tett bor is megátalja staphylococcusok növekedését. Az ókori felcserek tudták, miért kötötte be a sebeket borba áztatott rongyokkal, s hogy miért van ennek gyógyító hatása.

Bor mint orvosság? Félreértések elkerülése végett: nem arról van szó, hogy korszerű gyógyítási módszereknek a borterápiával akarjunk konkurenciát csinálni. Ez felelőtlen lenne. De szálljunk szembe a fitymáló

véleményekkel: a bor csak élvezeti cikk. Ha egymás mellé rakjuk ők is orvossáinak állításait a modern orvostudomány megállapításaival, akkor nem is tűnik túlzásnak, hogy a bort „általános orvosságnak” mondjuk.

A bor mélyebbé és gyorsabbá teszi a lélegzést, több levegő jut a tüdőbe.

Az alacsony vérnyomást a bor normálissá teszi.

Az asztmára való hajlam esetén a bor görcsoldó hatású.

Láz esetén a bor a hőmérséklet szabályozójává lehet.

A bor hozzájárul ahhoz, hogy a szívtónus több vérhez jusson.

A pszichikai hatás is jelentkezik, hiszen a bor lelki feszültségeket csökkenti, amelyek pedig érzszerű hatást okoznak.

Időváltozás esetén a vérnyomás ingadozása miatt szenvedőkön és a stresszhatásokra érzékenyeken segíteni képes a bor.

A bor a húsból található trichinát 80 százalékban feloldja, és meg is öli.

A bor védelmet nyújthat salmonella, kólibacilus, tífuszbacilus és a diftéria kórokozója ellen, ez pedig fontos déli országokban való tartózkodáskor.

Mindenekelőtt azonban a bornak az a hatása jelentős, hogy az egész szervezetet erősíti. Piroska kosarában, amit nagyanyamájának vitt, természetesen ott volt egy üveg vörös bor is. Tojással kevert vörös bor ősrégi házi gyógyszer a lábadozók talpraállításához, és ahhoz, hogy sápadt leánykák orcája ismét pirosposztaggá váljék. Itt is igazat ad

nagyapáinknak a modern orvostudomány: a vörös borban a vas fiziológiailag a legkedvezőbb formában található. Becker és Forth professorok a Deutsches Arzteblatt hasábjain megírták, hogy a szervezet ilyen jó vasfelvételét csak atropinnal lehet elérni, ami viszont igen erős idegméreg.

Mennyi bort iszunk? A Mosel menti barokk már ezer éve megtalálta a kívánt mértéket. A karoling kupájukba körülbelül 250 köbcentiméter folyadék fér. Trier kegyelmes érseke naponta három kupát engedélyezett, napiánk mértéke szerint tehát egy 7 decis üveggel. Ez napi 75 gramm alkoholt jelent, ami még megengedhető. A nők mája érzékenyebb az aszszonyok tehát fél literrel elégedjenek meg.

Mindig száraz bort kell inni, hogy ezáltal kevesebb cukor kerüljön a szervezetbe.

S végül „a legfrissebb jelentés”: a Münchner Medizinische Wochenschrift beszámol arról, hogy 18 országban összehasonlító vizsgálatot végeztek, s eszerint ennél több bort isznak egy országban, annál kevesebb ott az infarktus. A szerzők úgy vélik, nem az alkohol az a védelmet, hanem a bor valamilyen más eleme, ezt szentségtörés lenne külön meghatározni és kiemelni fogyasztani, hiszen máris jóízű és jóleső készítményben találhat meg — a borban.

MAGYARORSZÁG

1980.7.5